GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl. No.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0328
4	Work Number	D 1948
5	Page No (From... To)	1 to 8
6	Name of the Work	SAMUDRA MATHANUMU
7	Subject	LITERATURE

B.328.
D.851

13.4.31

1.a. పుష్పవర్మచరిత్ర. D. 851.

114.a. సారంగధర నాటకము D.1956.
(వేషకథ)

136.a. చండాలివేషము (యక్షగానము) D.1890.

197.a. శ్రీవాసవదత్త మము (ఏకాంతరము)
D.2878

194.b. తెల్లారి తెల్లారుతు (రమణాలసమే
నృత్యం) D. 2879

200.a. కృష్ణవేషకథ D. 1861

222.a. కాళింగమర్దనము. D. 1847
(యక్షగానము)

234.a. గొల్లవేషకథ D.No.1873.

256.a. do. D.No.1875.

263.a. సముద్రమథనము. D. 1948.

270.b. డాకినివేషకథ D. 1886.

274.a. ఏగంటివారి వచనములు. D.2489

369.a. ఏగంటివారి వచనములు. D.2498.

B.328

373
24

యక్షగాన గ్రంథములు

పుష్పవర్మచరిత్ర - వచనకావ్యం -

సారంగధర నాటకం - యక్షగానం -

చిలక నాటకం యక్షగానం - (పిఠకల పాటలు వివరాలు

శ్రీభాగవతము కృష్ణకథ -

కాళింగమర్దనం -

శ్రీభాగవతము - గొల్లకథ -

శ్రీభాగవతము - గొల్లవేషంకథ - అష్టమస్కంధంలో }

కొన్ని పద్యాలు శాంతిరసపద్యాలు వేషంకథ - - - -

ఏగంటివారి వచనాలు

Vol. 3.

30x21

Samudramadhanam.

D. 1948
B. 328

శ్రీమద్భాగవతము దశమ॥ అష్టమస్కంధము॥ D No 1948

మాపెనుకా దిరిగేనమ్మా। జలనిధికిని బట్టి తెచ్చి। ఆ వాసుకి ని। ఆ మీదా బూ
ని పట్టి చుట్టి। అమరులు దానవులతి లాఘవమున। ఘుమఘుమ జలనిధి ఘుమ్మని
తరువగ॥ యు॥ గగనాము బెదిరి చుక్కలు రాల। మిన్నంటు పన్నగరాజమోము నందూ బాల।
భగభగమంటులు భుగభుగ నగయుచు। నభము నిండ జగమదరా గనపుడు॥ చెు॥ గాంభీర్యము
ననూ జలధిలోనా। జృంభాణాతోనా। శృంగారరసమూలోనా। అభ్రమునిరతమునంబరత
౨౯౫ లమున। సంభ్రమించి మేఘంబులు చదరగ। యుడ్డవడి కొని కులగిరి దిరుగగ। జలనిధి ఖగకమ
మత్తమకర ఝషఫణి గణముల్। సుడిబడి తడబడు గలకుల బడు భయపడు నగశిఖయ
లబడునురికి పడున్॥
౨౯౬ క॥ అమరాసుర కరవిపరి। భ్రమదిరుగు ధరాధరంబు భ్రభ్రమణావుదా
కమఠేంద్రు వీపు తీటయు। శమియింపం జాలదయ్యె జగతీనాథా
దరువు॥ కూడియుడ మాపెనూకబిరిగె। యుడ మాకుడియా మునుపు విరిగె హుమ్మాన
దేవాసురులు। ఘుమ్ము ఘుమ్మానా జలుకాగా॥ క॥ కమఠేంద్రుని వీపు బిపాల। కంగోరుకం
గోరుమున గా॥ క॥
౨౯౭ క॥ ఆలోన జలధిలో పల। నాలోన హివిడబి సురలసురులు బరువం
కేలాకోలాహలమై। హాలాహల విషము బుట్టెనవనీనాథా
క॥ గుబగుబ బదరబిన యుంతట। నిబిడంబున మంటవెగయ నింగికి వెలుగై
దెబదెబ మిణుగురు లడయగ। గుభుల్ గుభుల్ మనుచు కాలకూటము బుట్టెన్
దరువు॥ విసామూర్ఛవిల్లెనమ్మా లారా। వసగావనమూల పొగ సొగయా। భవనామూ
లన్ని వినువా భగభాగమం బౌ వెగయా। ధీగొట్టి రక్షా సులకూ తూకలల్లా బినింరూ
పొగలూశగలూ మిసరాగా జనులా బ్రతుకుముగియా। బుసబుస రోజుచు విసవిసవి
డుడని। కసరుచు వాసుకి అసురులబలు కగ॥ విస॥ పురమీాతరిగొంతా నండగొనగా।
పాలా కాడాలి। కడువాడి విరియా వెనుకా। దట్టంపు గాను పుడమి నంతాటు నిండి జనకా। సు
పరీభా గాముసా। కడలి బ్రంహాలాకావుదనకా। కడువడి నురుగులు నదనడ నిలుచు
చు శెడింయుచు వాసుకి సుడిబడ శేయుచు। వి॥ కటుకి వీసాము బిగా జారి। పాతా
ళామల్లా పెటులి పడగ వెళ్లూ బారి। నాగేంద్రములు। కటకటు పాడడ్డయా జేరి। ము
ల్లోకా మూలు। యుచవా చూబినా। వాడిమీారి। రిటమలెవసుమహా శ్వేతపెటిపెగలగ। జ

॥ అష్టమస్కంధం॥

టజటమిణుగురులటునటుచదరగ॥ వ॥

౨౪౭ వ॥ అదియునుంబ్రళయకాలఘాలలోచనానలశతంబుచందంబున నమందంబై విలయ
౨౪౮ దహనసహస్రంబుక్రైవడియై, కడపలి పగరింటువెలుంగురేనిలక్షలతరంగున దుర్లక్ష్యతంబై
తుదిరేయుశేగిన, మొగులగములవలనంబడు, బతుపిడుగుల పడువున బెడదంబై, పంచ
౨౫౦ భూతంబులు తేజోమయంబులైనచాట్పున, దుస్సహంబై, భుగభుగాయమానంబులైన పొగ
లును, చటభటాయమానంబులైన విస్ఫులింగంబులును, ధగధగాయమానంబులగు నెరిమం
౨౫౧ టలుంగలిగి, మహార్ణవమథనమందర మందానగంబుదిరుగునడ జనియించె, ఝుళఝు
ళాయమానంబులై నింగికిం బొంగి, దిశలకుదీగలుసాగి, బయిళ్లకుబ్రబ్బికొని, తరికప్పం
౨౫౨ పుకొండ నండకొనకా, కడలినలుకడలకుంబరచి, దరులకురికి, సురాసురయూథంబులం
దరికొని గుహాగంహారంబులసుడివడకకులశిఖరిశిఖరంబులకెరుగకగలిగి, సనకసంబు
౨౫౩ లుదహించి, కుంజరంబుల భస్మితంబులు చేసి, జనపథంబువెల్లిరిః కుంభికుంభంబులు
నిక్కలువడ తరణితారమండలంబులపై మిట్టించిమహార్లోకంబులట్టికొని, యుపరిలోకం
౨౫౪ బునకుమార్గానలిడి బ్రహ్మాండగోళంబుచిటిలిపడంచాకిపొంతాళాదిలోకంబునకు వెళ్లు
వారి సర్వతోధిక్యంబై శక్యంబుగాక, యక్కడచూచినంతానేయై, కరంబుక్రియ నెళ్లురుకుమ
౨౫౫ భుజంగంబువిధంబున నాడయుచు, శింగంబు భంగిలిక్కించుచు, విహంగంబుపగిది నగ
యుచు, వ్రాతంగంబుపోలికనిలువంబడుచు, హాలహలంబు జగంబున కోలాహలంబు
౨౫౬ గాఁజేయునవసరంబున నీకైనదేవతలను నాలంగలశినరక్కసులును, డుల్లిన తారకంబు
లును, క్రీటణంగిన కిన్నెరమిథునంబులును, కమలినగంధర్వవిమానంబులును, చీకాకుప
డినసిధినిచియంబులును, బిక్కబడిన గ్రహయక్షగణంబులును, పడలిన వర్షాశ్రమ
౨౫౭ ధర్మంబులును, యిగిరిపోయిననదులును, యింకినసముద్రంబులును, కాలినకాననం
బులును, తొగిలినపురంబులును, పునుంగుపడినపుణ్యాంగనాజనంబులును, పగిలినపర్వ
౨౫౮ తంబులును, భస్మంబులైనప్రాణిసంకంబులును, వేగినలోకంబులువివశులైనదిశలును,
అక్టగడవులైనభూములునై అకాలవిలయకాలంబైతోచుచున్నసమయంబునా॥

౨౫౯ క॥ వార్తారింపకవిసమున, కర్తముజనికావబ్రోవనధిపులు లేమిం
గొర్తేరు మందిరాలను, చిక్తలనెడలేకజనులు పృథివీనాథా

అప్పుడూ॥

౨౬౦ మ॥ చనికైలాసముజొచ్చి శంకరునివాసద్వారముందారియూ
సుననవ్వారి[illegible]పక్షతలవంచుం జొచ్చి కుయ్యొమ్మొరో

॥ అష్టమస్కంధం॥

వినుమాలింపుము చిత్తగింపుముదయంజీక్షింపమంచుం అంబుజా
సనముఖ్యులగనిరార్తరాక్ష సారంభునిం శంభునిర్

౨౬౧ క॥ వారలుదీనతవచ్చుట, కూరిమితోనెరిగిదక్షకూతురుతానుం
పేరోలగములనుండియు, దయారతుడై చెంద్రజూటుడవసమ్మించెర్

॥ అపుడుభోగిభూషణునకునమస్కరించి బ్రహ్మప్రజాపతిప్రముఖులిట్లనిస్తుతించిరి॥

౨౬౨ క॥ భూతాత్మభూతేశభూతపావనరూప దేవమహాదేవ దేవవంద్య
యీలోకమునకల్లయీశ్వరుండవునీవు, బంధమోక్షమునకుప్రభుఁడవీవ
ఆర్తశరణ్యుండ వగుగురుండవు నిన్ను, కోరిభజింతురు కుశలమతులు
సకలసర్గస్థితిసంహారకర్తవు, బ్రహ్మవిష్ణుశివాఖ్యబరగువీవ

౨౬౩ ఆ॥ పరమగుహ్యంబైన బ్రహ్మంబుసదసత్త, మంబువీవశక్తిమయుఁడవీవ
శబ్దయోనివీవ జగదాంతరాత్మయు, నీవెప్రాణమరయనిఖిలమునకు
దర్పు॥ మ్రొక్కెదమయ్యా మీపాదంబుజములాకూ, పార్వతీశా, యీచిక్కాలల్లాబాపి,
శావాలరక్షించు, పార్వతీశా, కాలకూటముసహ్వరింపావెవేవేగా, పార్వతీశా॥ యుక
జ్వాలామయాయకదీనాలరక్షించుమా॥ పార్వతీశా॥ యద్దానపలాకిప్రాంతంబునవెలాశి
నా, పార్వతీశా॥ చాలావదీకతోమామొరయాలాకింపావె, పార్వతీశా॥

౨౬౪ క॥ నీయెందుసంభవించును, నీయెందువశించియుండు నిఖిలజగంబుల్
నీయెందులయముబొందును, నీయుదరమునసర్వభూతనిలయముదుర్త్రా

౨౬౫ ॥ అగ్నిముఖంబు చరాచరాత్మకమాత్మ, కాలంబుగతి, రత్నగర్భపదమూ, శ్వసనుం
డుని ఘ్రోర్పురసన జలేశుండు దిశలుకర్ణంబులు దివమునాభి, సూర్యుండుకన్నులు శు
క్లంబుసలిలంబు, జఠలంబుశమనుండుచదలుశిరము, సర్వోషధులురోమచయ

౨౬౬ ములుశల్యంబులఖిలమానసామవృత కరుడు, చందముల్ధాతువులు ధర్మసమి
తిహృదయమా, పంచకముపనిపదాహ్వయంబునైననీరూపుపరతత్త్వమయి
సీవాక్యమై పరంజోతిమ్మై, యొప్పునాద్యముగుచు॥

౨౬౭ క॥ కొందరుకలడందురునిను, కొందరులేడందురతడుగుణిగాడనుమం
కొందరుకలడనిలేడని, కొండలమందుమునిన్నుగూర్చిమహేశా

౨౬౮ సీ॥ తలపప్రాణేంద్రియద్రవ్యగుణాపుభా, పుండవుకాలత్రయము పులునునివ
సత్వంబుధర్మమక్షరసాఖ్యతంబును, నీవనివగవ్యుండవునిఖిలమానస

బంధోమయుండవు సత్త్వరజస్తమా॥ చక్షుండవై యుండుదు సత్త్వరూప
కామపురంధ్రక కాలగళా భూతద్రోహిజ యమ్ము బోధ్యంబుగాదు
౨౨౯ తే. లీలలోచనవహ్నిస్ఫులింగశిఖల। నంతకాలుని గాల్చిన యట్టి నీకు
రాజఖండావతంస పురాణపురుష। దీనరక్షక కరుణాత్మ దేవదేవ
౨౩౦ క. సదసత్తత్త్వ పరాపరంబు। సదనంబా నిన్ను బొగడ జలజభవాదుల్
పదవులు గదలప వరమురు। వదలక నిను బొగడ నంత వారము దేవా
౨౩౧ ఆ. మూడు గుణములకును మూడు మూర్తులకును। మూడు కాలములకు మూలమగుచు
భేదమగుచు దీని భేదమ్మై యొప్పారు। బ్రహ్మమనగ నీవె ఫాలనయన
౨౩౨ బాహుశక్తి సురాసురులవని పాలవెల్లి మథింపగా
అలాహలంబు జనించె యెరికిలక్కృమ్మై భువనంబుకో
లాహలంబుగ జేశె బిచ్చునులాఘుమును గొని ప్రాణిసం
దేహముం బ్రతికింపవే దయదొంగలింగలింపవె శంకరా
౨౩౩ క. లంపటము నివారింపను। సంపద కృప జేశి జగముసంపాదింపం
జంపెటు వారి హరింపను। సొంపారగ నీకు జెల్లు సోమార్ధధరా
౨౩౪ క. నీకంటె నొండెరుంగము। నీకంటె పరులు గావనేరరు జగముల్
నీకంటె నాడయు నెవ్వడు। లోకంబులకెల్ల నిఖిలలోకస్తుత్యా
౨౩౫ ॥ అని మఱియు నభినందించుచున్న ప్రజాపతి ప్రముఖులం గని సకలభూతన్నయుం
తగు దేవుండు తన ప్రియసతికిట్లనియె॥
క. ౨౩౬ కంపించె జగములదుఃఖము। వింపే జలజనిత విషము వేడిమి ప్రభుడై
యుంటకు నర్తులయాపద। గెంటించుట భలముదాన కీర్తివ్వగాక్షి
క. ౨౩౭ ప్రాణైక్యపజ్జిబొజిన। ప్రాణులరక్షింపవలయు ప్రభువుల కల్లం
ప్రాణములిత్తురు సాధులు। ప్రాణంబులు నిముషభంగురములని మగువా
క. ౨౩౮ పరహితము శేయునెవ్వడు। పరహితుడగు నతడు భూతపంచకమునకుం
పరహితము పరమధర్మము। పరహితునికి నెదురులేదు పద్మేందుముఖీ
క. ౨౩౯ హరిమది నానందించిన। హరిసాక్షి జగంబులెల్ల నానందించుం
హరియును జగములు మెచ్చగ। గరళము వారింతు కొనుము కమలదళాక్షీ
క. ౨౪౦ శిక్షింతు హాలాహలమ్మును। భక్షింతును మధురసూక్ష్మఫలముల క్రియవే

రక్షింతు ప్రాణకోట్లను। వీక్షింపుము నీవునేడు వికచాబ్జముఖీ
౨౪౧ ॥ అని పలుకు ప్రాణవల్లభునకు వల్లభ యిట్లనియె। దేవా దేవర చిత్తంబునకొలంది
నవ్వధరింపుండనిన నరేంద్రుండిట్లనియె॥
మ.॥ ౨౪౨ అమరం లోకహితార్థమై హరుడు తానా గాకయం బాడబో
అమరుల్ బ్రీతి ని ప్రింగ వేయనిరి వో అంభోజగర్భాదులుం
తమకేమీ హరతిమ్ములమ్మనిరియో తాజు చేకిన్నంటు న
య్యమృతప్రాణేశ్వరు నట్ల మ్రింగుమనెనత్యుగ్రానలజ్వాలలన్
॥ అని శుకుండిట్లనియె॥
క.॥ ౨౪౩ మ్రింగెడువాడు విభుండని। మ్రింగెడిదియు గరళమనియు మేలని ప్రజకుం
మ్రింగుమనె సర్వమంగళ। మంగళసూత్రంబునంత మదినమ్మినదో
మ.॥ ౨౪౪ తనచుట్టు సురులందరుం జయజయధ్వానంబుతో బొబ్బిడం
ఘనగంభీరరవంబుతో శివుడు లోకద్రోహియా వో బూకుర
మ్మని కంకేలదమ్మికి కూచికడిగాలంకించి జంబూఫలం
బని సర్వంకషము మ్మహాహావిషము నా హారించె హేలాగతిన్
॥ అవిరళగరళపానసమయంబునా॥
౨౪౫ మ.॥ కదలం బారవుపాపపేరులాడలం ఘర్మంబు జాలంబుబు
ట్టదు నేత్రంబుల కర్రామ నిజజూటుస్సైంద్యతుంగంబరుం
వదనాంభోజము వాడ దా విషము నాస్వాదింప బోతాయుబో
పదిలుండై కడి శేయుబోదిరుగు బోభక్షింప బోమ్రింగుచుం
క.॥ ౨౪౬ ఉదరములోకంబునకును। సదనంబగు పెరిగిశివుడు చేతుల విషాగ్నిం
కుదురుకొనె కంఠబిలమున। పదిలంబుగ నిలిపె సూక్ష్మఫలగతి నధిపా
క.॥ ౨౪౭ మెచ్చిన మచ్చిక గలుగును। యిచ్చిన నియ్యవచ్చు గాక యిచ్చువరులకుం
జిచ్చు కడికొనగవచ్చునె। చిచ్చర చూపచ్చుపడిన శివునికిదక్కన్
ఆ.॥ ౨౪౮ హరుడు గళము నందు హాలాహలము బెట్టి। కప్పు గలిగి తొడవు కరణి నొప్పె
సాధురక్షణంబు సజ్జనములకును। భూషణంబుగాదె భూవరేణ్య
క.॥ ౨౪౯ గరళమలకంఠబిలంబున। హరుడుద్ధరించుటకు మెచ్చి అవునౌననుచుం
హరియును విరించియును మయును। సురనాథులు బొగడిరధిక సుస్థిదినధిపా

సీ॥ ౧౬౦ హాలాహలభక్షణకథ।హాలాగతి వినినప్రాయ నవరుపరింపం
వ్యాళాన(ప్రి)శికముల।పాళై చడకెట్టువారు భయవిరహితులై
॥మరియు సంతరంగిణీవల్లభు మధించునెడ॥

సీ॥ ౧౬౧ తెల్లనిమేనును నమృతము।ఝల్లింపెటుబొరుగుమంచి జితశృంగములం
పెల్లుగనర్తుల కోర్కెలు।తెల్లి గొలప మొదలు పాలవెల్లిం బుట్టెన్
।దరువు॥ కామధేనూవా బుట్టెనమ్మా।కామధేనూవా బుట్టె వేమారు సురూలాకు
కామితార్థములు (ప్రే)మనొసగవో।రావిరుల్లమదిలో మరువందగ॥కా॥తెల్లాని కాం
తులుల్లాశిల్లా।పాలవెల్లియల్లా వారలకు నుల్లాముఠంజిల్లా।ఫెల్లుననమృతముఝల్లు
నచేపుచు।వేడుక విరపెరువేడుచుమధింపా।వాడికొమ్ములను శోడిమిగలచవు
లిడువెనివగగూడి చలంగగ॥క॥

ఆ॥ ౧౬౨ అగ్నిహోత్రియనుమునాసురిభినీదేవ।మునులుపుచ్చుకునిరిముచ్చైయడగ్ని
విబుధసంఘములకువేడ్కతోనాధ్వర।అరహములుపెట్టుకొరకునవనీనాధ
॥మరియునాజలరాశియందూ॥

కం॥ ౧౬౩ పచ్చందపాండురంబై।ఉచ్చైశ్రవమనగతురగమొకటి జనించెన్
పుచ్చుకొనకబలి దైత్యుం।డిచ్చెన్ తగ నింద్రునకును యాశ్వరశేఖర్
దరువు॥ ఉచ్చైశ్రవము దయించెం ఉదధి మధ్యమునందూ।హెచ్చైన కాంతులు విస్తారం
పగనూ।కురుచాబాలను ముద్దూగులుకూచక్కాని నడలూ।నెరితోక విరువా
లుమెయిరు వాణింపగనూ।చెలువైన మోము జిగిగళ మూవడలు పుటురవూ।
తెల్లగన్నూలకపిరుదూ।తేజారిల్లగనూ॥

౧౬౪ వరపగు పిరుదును నురమును।నెరితోకయు ముఖము శిరియు నిక్కలఖురముల్
కురుచచెవులతెలినన్నులు।దరచగ నందంబుచూడదగునాహరికిన్

సీ॥ ౧౬౫ దంతచతుష్టాహతిశై।లాంతంబులు విరిగిపడగ నవధవళపుహా
స్యాంతంబగు నైరావణ।ముదంతావళముద్భవించె ధళధళరుచులన్
దరువు॥ వెల్లాడేనూగా బుట్టెనమ్మా।వెల్లాడేనూగా పాలావెల్లీ।సురాసురావె
ల్లామథింపాగా।ధుల్లానికాంతులా।వం॥నిడుదాతుండావముకాడు।వడ్డివిూ
దకనుగొని।కడపావివెనుగలదారి ఘీంకరింపా।వె॥పెరుగూకొమ్మూలూ[illegible]

గిరిశిఖరాములల్లా।విరిగిపడగశ్చైతా।గిరివొల్లే చెలువొందా॥వె॥కం॥

కం॥ ౧౬౬ తడబడుతునడుపును వాడిగల।యొడలుపెనునిడుదకరము విరుకుంభములుం
బెడకైయుపతులమురిపపు।నడుపుల కసుమూలగురువనగ కరియొప్పెన్

ఆ॥ ౧౬౭ యల్లరుతుపులందు నలరారుపత్రపుష్పయుంత్ఫవిరుల [illegible]టకేసుడెంచి
కోరివచ్చువారి కోర్కెలు దీరెడు।వేల్పుమాను పాలవెల్లిబుట్టె
దరువు॥కల్పకాతరువూపాలకడలీనడుమాబుట్టె।వేల్పులాకు సంతోషాము వెల్లివెల
యూగా।కూరీవిూకాంతాకవ్వాపు గుత్తిఝంకారాదిరుగాగా।తోరంపువిరులాతు
లతూగూచుండాగా।ఘుంఘుంఘుంమునావలపూ(గ)వ్వా తెమ్మెరాలువీవ।తు
మ్మాదాలుఝుమఝుమ్మనాగ్రమ్ముకొనగా॥మరియుకొమ్మకవ్వంబునంకడలిగిలుక
రింపసత్కళా జనంబులు జనించిరి॥

సీ॥ ౧౬౮ క్రొంకారుమెరుగుమేనులు।(కి)క్కిరిశినచన్నుగవలు (కి)క్కిననడుముల్
పిక్కటిలియున్నతురుములు।చక్కనిచూపులును దివిజసతులకు నొప్పెన్
దరువు॥సురకాంతలు దయించిరి।సురకాంతలు దయించ రరూడైనము నీటుగిరికవ్వామ
గదేవసురలూగిలుకారింప॥సు॥చక్కనిమేనూలు చిక్కానిపిరూదూలు।చక్కెరవతెరసె
క్కూలుశిల్లీ॥సు॥బిగువుగుబ్బలు నిగనిగామానుపయ్యాదా।సొగసైనాకేగంటి
చూపులుదనరాగా।సు॥కం॥

కం॥ మరిమరిదరువందరువం।గిరగిరదిరుగుచును వెక్క(గి)ప్పుచు నత్తరి
మరుగుటనపగజలమర।విరిబోణి కడందిపాలవెల్లిం బుట్టెన్
।దరువు॥యినపగజ్జలచెడవనధిజనించెం।మిప్పపళ్లు కెంపుమిడిగుబ్బాధనరం।దాప్పె
చౌలుదానకడుపూ జలంగం।చెలిచెవులూకుంటువేళ్లా జలంగం।జి(ర)కురులూమె
గాబంపాలుదనరం॥యిన॥
॥మరియు నారత్నాకరంబునందూ॥

కం॥ ౧౬౯ తొలుగారుమెరుసుక్రైవడి।ధళధళయిను నిమరయు పగిదిధగధగయనుచుం
కలుమూలనినతిచూపును।చెలువము మొదలింటు బరుగు శిరి బుట్టె నృపా
దరువు॥కలుములచెలిబుట్టెనమ్మా।కలుమూలచెలిపాలకడలినడూమా బుట్టె।మొ
లకానవ్వూలా ముద్దుమోము చెలగగా॥క॥మింటికిసరివచ్చు[illegible]నడుము।ఘం

॥అష్టమస్కంధం॥

ఛలమొలనాలు ఘల్లనాహ్రాయగ(క॥ వగమీర వేడిన వారికి శితులిచ్చు సొగసైన
కీగంటు(చూపులు దనరగా॥కా॥ పాలమున్నీటిలో పలమిశిమి జిడ్డున జేశి(మేనువడశి
క్రొక్కారుమెరుగుల కొనల త్రుక్కుల మెదించగలని గువరుగుజేశి(నాడునాటికి బోద
నవకంబు లీగల సుబోధ నెంయ్యంబు నాలుకొల్పి(
క్రొవ్వారు కెందమ్మి కొనకున బొడ్డున బోశిన పువ్వుల బోదలట్టి
తే॥ ౩౦౦ పడిశిచంపకధామంబు బాగుపరచి(వ్రాయి క్రొన్నెలచన్నులవాడుదీర్చి
జాణతనమున చేతుల జట్టువిడిచి(నలువయీ కొమ్మ నాగి జేశినాడొ నేడొ
క॥ ౩౦౧ కంపాడెడు నధరంబున్న జంపాడెడు నడుము సతికి జంపారరనుల్
సొంపాడు మొముఖము కన్నులు(పెంపాడుచు నొప్పు గొప్ప పిరుదుం గుచముల్
॥అని జనులు పొగడుచుండ॥
సీ॥ ౩౦౨ తరుణికి మంగళస్నానంబు శేయింత(మని పెక్కైనిండ్రుండ నర్ఘమైన
మణిమయపీఠంబు మంగళవస్తువుల్(వేల్పులు గరితలు విమలతోయ
పూర్ణంబులైయున్న పుణ్యాహకలశంబు(విడిరిపల్లవములు నిచ్చె భూమి
కదళిగోవులు పంచకవ్యంబులును నిచ్చె(తులశి వసంతుండు మధురమొసగె
తే॥ ౩౦౩ మునులు కల్పముజెప్పిరి మొగులగములు(పణవ గోముఖ కాహల పటహ మురజ
శంకవల్లకివేణు నిస్వనము నిచ్చె(పాడిరాడిరి గంధర్వపతులు సతులు
క॥ ౩౦౪ పండిన సుక్షుల తోడుత(తుండంబులు సాచి తీర్థతోయము లల్లం
తుండముల నించి దిక్కై(దండంబులు జలకమార్చె ధరణీమణికిన్
సీ॥ ౩౦౫ కంతుని కిపచ్చనిపట్టు పుట్టము దోయి(ముదితకుదెచ్చి సముద్రుడిచ్చె
మంతావినికరంబు మధుపానమొనరించె(వైజయంతికి మాలవరుణుడిచ్చె
కాంచనకేయూర కంకణా కింకిణి(కటకాదులును విశ్వకర్మ యిచ్చె
భారతియొకమంచి తారహారంబిచ్చె(పాణిపద్మంబిచ్చె పద్మజుండు
॥ ౩౦౬ కుండలద్వయుజుండు కుండలంబులు నిచ్చె(శ్రుతులు భద్రమనుచు నుతులుజేశి
రల్లలోకములకు నేలికసానికై(బ్రతికెదనుచు దిశలు బల్కెనపుడు
సీ॥ ౩౦౭ పలుకులనమృతంబు జిలుకు నవ్వునితోడ(భాషించునపుడెపో బ్రహ్మాయనగ
యులయుంచి కెంగేల నవ్వనివరియించు(వాడెపో లోకైక వల్లభుండు
మ్మెల్లగ నెవ్వనిపై నిత్యోగవించు(వాడుపో పరమ సర్వజ్ఞమూర్తి

॥అష్టమస్కంధం॥

యీకాంత యెవ్వడు నమ్మైయుంటు వశియించు(నాయిల్లుపదమగు నమృతమునకు
ఆ॥ ౩౦౮ యింతిచూడ్కివారికెచ్చోటకెచ్చోట(జగ్గునధనధర్మసేవితంబు
కొమ్మ విన్నబాటు గుణములు దుఃఖని(వారణములు సృష్టికారణములు
॥మరియు నక్కొమ్మనమ్మనంబునా॥
సీ॥ ౩౧౦ భావించి యొకమాటు బ్రహ్మాండమధ్యంబు(నాటలబొమ్మరిండ్లని తలంచు
పోలించి యొకమాటు భువనంబులన్నియు(నాయింటిలో దొంతులని తలంచు
పాటించి యొకమాటు బ్రహ్మాదిజంతువు(లాయింటిలో దొంతులని తలంచు
గానకాని యొకమాటు కుంభినీచక్రంబు(నలపడ బొమ్మపీటని తలంచు
ఆ॥ ౩౧౧ శారదయొకమాటు సూర్యేందురోచుల(నచటదీపకణికలని తలంచు
బాలయొక్కమాటు భారతి దుర్గల(నాత్మసఖులటంచు నావహించు
ఆ॥ ౩౧౨ చంచరీకనికర ఝంకారనినదంబు(దనరనవ్వులముల దట్టిపెట్టి
మేఘనీలనడిమి మెరుగు పుత్తడిమాట్లు(సురల నడుమ నిలచె సుందరాంగి
క॥ ౩౧౩ ఆ కన్నులు నా చన్నులు(నాకురులా పిరుదు నడుము నా ముఖమూన
వాకారము గనివేల్పులు(చీకాకున బడిరికలగి శ్రీహరిదక్కన్
౩౧౪ ॥అట్లుని ఖిలదశదిశలు పరీక్షించి యాకాశశేవదనయు చఱనున్న రక్షోయక్షసిద్ధసాధ్య
గరుడగంధర్వచారణప్రాముఖ(నిఖిలయూధులం గనుంగొని(పురాణప్రవృద్ధ కన్యకార
త్నంబు తనమనంబున నిట్లని వితర్కించె॥
సీ॥ ౩౧౫ అయిదువనైయుండ నలవడ దొకచోట(నొకచోట సవతితో నోర్వరాదు
వేడిమి
తగ నొకచోట సంతతమైభవంబుగ(దొకచోట నుండబోదు
దొకచోట కరుణలే దొక్కింత వతికినా(దొకచోట [illegible] నుంటబెట్టు
వలయంగ నొకచోట నిలకడ బాలదు(చెల్లింప నొకచోట జడత లేదు
ఆ॥ ౩౧౬ కొన్నిచోట్ల కామ గుణగరిష్టంబులు(క్రోధనయ్యుతములు కొన్నియెడల
కొన్ని మోహరుచిరకుపితంబులును కొన్ని(ప్రథమమచ్చరను భావకములు
॥అని సకల పరమ పురుష జనవృత్తాంతంబులు మానసించి పరిహరించి॥
సీ॥ ౩౧౭ అమరముల్లైదువ నైయుండవచ్చునే(వరుసగా సవతులుంవరును వేరు
వలయుంగ నశ్రాంతవిభవమా తనియుల్లు(శృంగారచందనా శేతలుండు
తలగడెన్నడు సుధాకారుణ్యమయమూర్తి(విమలుండు కదశి శేవించవచ్చు

నెరినాడి తిరుగడు నిలకడ గలవాడు। సకలకార్యములందు జడత వేదు
ఆ॥ ౩౧౮ సాధురక్షకుండు షడ్వర్గరహితుండు। నాధుడయ్యనేని నడువ నొప్పు
యితడు భర్తయనుచు నింతి సరోజాక్షి। పుష్పధామములను బూజచేసి
క॥ ౩౧౯ యిందీవరధామమున నము। కుందుని బూజించె తనకు గూడి వశింపం
మందిరమగు తద్వక్షము। నందుదనలజ దృష్టి నాలోకించెన్
ఆ॥ ౩౨౦ మోహరుచులవలన ముద్దియ తలయెత్తు। శిగ్గువలన బాల శిరము వంచు
నింతవరకు తన నంతరు వంచదు। తనముఖంబు ప్రాణదైత జూచె
క॥ ౩౨౧ హరి జూచిన శిరి జూడదు। శిరి జూచిన హరియు జూడ శిగ్గన నొందుం
హరియును శిరియును తమలో। సరిచూపులు జూడ మరుడు సందడి పెట్టెన్
చ॥ ౩౨౨ జగముల తండ్రియై తనరు శౌరి జగంబుల తల్లి నిందరం
తగనురమందు దాల్చి తంత్రరుణారస పూర్ణదృష్టులం
తగులగ దాంటి భంగి ప్రజనతే మణి సాధుపతిత్వ సంపదం
నెగడిన లోకముంగనిర నేక శుభంబులు బొందిరత్తరిన్
ఉ॥ ౩౨౩ మ్రోశెన్ శంకమృదంగ వేణురవముల్ మున్నాడు పెంజీకటుల్
బాశెన్ నర్తన గానలీలల సురల్ సాధుర్య జగద్వస్తు
యింద్ర బ్రహ్మ హరుద్ర ముఖరుల్ రురుత ఝ్ణంగ మంత్రంబులం
బ్రాశస్త్యం వినపించిరుల్ల శిత పుష్పశ్రేణి వర్షింపగన్
క॥ ౩౨౪ అక్కావల వెల్లిహాతురు। తీపులు చూపులను బొంగి తిలకించి ప్రజల్
నే తృప్తిరి సంపదలను। బ్రాపించంపేలు జగము బ్రతికెన రెంత్రా
క॥ ౩౨౫ ప్రాచేతురాచకన్నియ। మేలారెడి చూపులకమిణుమిణుకనుచున్
జాలింబురబురబాష్పము। తూలించ రక్కసులు కీడు దోచెన రెంత్రా
క॥ ౩౨౬ బిలబిల బిలికిన పిమ్మట। కలువలు వికశింప విరహకామిని బెదరం
ధళధళ రుచులొసగగ నక్షత్రాంబుధిలోన శీతకరుడుదయించెన్
దర్వు॥ చెంద్రాడుదయించెన మ్మా। జలధిమధ్యసీమయందూ। కలువలకు విందు శా
యు। తళతాళరుచులతోడ। విరహులారాడి కాల। వికజితూనినేత్రకాడూ। పుం
రేకములబోలు। పండువన్నెల కాదారు। చెంద్రునకు॥

క॥ ౩౨౭ వారధి దరువగ నంశటు। ధారుణియను నొక్కకన్య వనధి జనించెం
వారిజలోచను సమ్మతి। వార్కైచే కొనిరి వాసవారిజనేత్రిన్
దర్వు॥ వారుణి బుట్టెనోయమ్మా। వనధి నడూమా। జుమ్మా నిమదగంధమూలా। గ్రమ్మితె
ట్లూ రొదలూశాయ। తమ్మా దాలు వీవజగము। విమ్మె యిమత్రూ టౌ జందు। వరు॥
క॥ పంతంబున దేవాసుర్ము। లంతయు వశిమిగులరరువ భాస్కత్కాతుల్
దిక్కులు మెరయగ చింతా। మణియుద్భవించె క్షీరాబ్ధి కడన్
దర్వు॥ చింతామణి బుట్టె చెలులార। పంతముతో రవి కాంతులూ। దిగదేటి వింతరుచులు
జగమంతటనిలచె॥ చి॥ పలుమారు జనులావతలు నణచూచు। ధళధళ కాంతలు ధగ
ధగత్కురయగ॥ చిం॥
సీ॥ ౩౨౯ తరుణుండు దీర్ఘదోర్దండుడు కంబుకంధరుడు పీతాంబరధారి సుగ్వి
లాలితభూషణాలంకృతుం తరుణాక్షు। డున్నతోరస్కుడ త్యుత్తముండు
నీలకుంచితకేశనివహుండు జలధరశ్యాముండు మృగరాజసత్వశాలి
మణికుండలుడు రత్నమంజీరుడంచుతు। నస్నాళ సంభవుడమరమూర్తి
ఆ॥ ౩౩౦ భూరియాగభాగభోక్త ధన్వంతరి। యనగనమృత కలశ హస్తుడగుచు
నిఖిలవయిద్యశాస్త్రనిపుణుడాయుర్వేది। వేల్పువెజ్జు కడలి వెడలివచ్చె
దర్వు॥ ధన్వంతంబు బుట్టెనమ్మా। గడుతింపుచు నూడెవా। గణవమూలు గొలువాగా।
వుణిమాయదివ్యభూషణమూలు। మెరయగా॥ ధన్వ॥
క॥ అమరులు తమయుల్లంబున। నమరని వేడుకలు బాత సంగగనమరుల్
ఘుమఘుమతరచిన పెమ్ములు। అమృతపు కలశంబు రాశినందుదయించెన్
దర్వు॥ అమృతంబు బుట్టెనమ్మా లార। నెమ్మి మెరుగులు। నిగ్గు దేరా। ధళధళ రుచు లిమ్ము
న సుందు। జొంపు। మీర। సురలారుచులాతు మ్మెద రొదలకు తలదిమ్మూలు బగ
లగక మ్ముదాపులను ఘుమ్మనితరువగ॥ అ॥
ఆ॥ ౩౩౨ అతని బాత నున్నయమృత కలశము చూచి। కితురు ఖాడచి సురలు నికురు పెట్టి
పుచ్చుకొనిరి అసుర పుంగవులెల్లను। మారులేని బలిమి మాన పెంత్రా
ఆ॥ ౩౩౩ బాపు పేనిమందు చక్కగా మనకబ్బె। యనుచు కడువయసురులణచుకుని న
నెరబి సురలు హరికి మొరలు బెట్టి సుధా। పూర్ణ ఘటము పొందె పొందెనన్నుచు

౩౩౧ ॥ఇట్లు శరణాగతులైన దేవతుల ధైర్యంబు గని భృత్య జనకాముండగు నమ్మహే
శ్వరుండు మీ రలుదుఃఖింపవలవదు యేను వా మాయాబలంబునం జేసి మీ యర్థం
౩౩౨ బు మరుల దెచ్చెద నని పలికె నప్పుడయ్యమృత పూరంబు మేమే త్రావుదమని తమకించు
దైత్యుల లోపల నమంగళంబగు కలిసంభవించె నకతంబున ప్రబలులైన రక్కసుల విలో
౩౩౩ కించి సత్రయాగంబుల చందంబున తుల్య ప్రయాస సహితులగు సురలను సుధాభాగం
బున కరిహింతు పంచకుండుచుట కర్తవ్యంబగు సనాతనంబగు ధర్మంబునంగా పున
అమృతకుంభంబు విడువుండని దుర్బలులగు నిశాచరులు వారించుచున్న సమయంబునా
ఆ॥ ౩౩౪ వకనిబాత నున్నవకడు బలిష్ఠుడై పుచ్చుకొనినవాని బాదుగబట్టి
అంతకంటె నధికుడమృతకుంభము నెత్తుకొనుచు పారె వరులు కుయ్యిడంగా
॥అయ్యెడ॥
సీ॥ ౩౩౫ మెత్తనియడుగులు మెరుగారు జానువుల్ ననటుకంభము దోయియైన తొడలు
ఘనమగు జఘనంబు కలలేని నడుమును పల్లవారుణ కాంతి పాణియుగము
కడుదొడ్డపాలిండ్లు కంబుకంధరమును బింబాధరము చంద్రబింబముఖము
తెలిగన్నుగవయును అళికుంతలంబులు బాలేందు సంభ ఫాలతలము
తే॥ ౩౩౬ నమరు కుండల కేయూర హారకంకణాదులు వేపార మంజీర నాద మొప్ప
నల్లన పుచుపద్మదళాక్షుడసురపతుల నణగింప నాడు రూపంబు దాల్చె
॥ఇట్లు అయ్యవసరంబున జగన్మోహనాకారంబున॥
దణ్డ॥ మోహినీవేషము దాల్చె మురహరుడు బిస్తారి ముద్దూ మోమూన చిరునవ్వూ
ముద్దులొలుకగా కొన్నానారదనంపు టందలు ఘల్లుఘల్లనా ప్రొయాగా
మె॥ జిలుగు బంగారు పయ్యెద చెరగు తోలగించి బాగ కులుకు గుబ్బాలు మీద
గోటచక్కా నొక్కూచూసూ మె॥ దనుజాల మోహావేశముసః తను వులూ మూరా
చి చూడ కనుగొని పయ్యెర మున కనుసైగాలు శేయుచూ మె॥
సీ॥ ౩౩౭ పాలిండ్ల పైనున్న పయ్యెద జారించు జారించి మల్లన చక్కనొత్తు
ధళధళుక్కన గండఫలకంబులోలయించు లోలయించి కెంగేల నుబ్బరించు
కడుమరుంగులు వాలుకడకన్ను లల్లాడు లల్లాడి రెప్పల నండగొలుపు
నవరనీదరహాసచంద్రికల్ చిలకించు చిలికించి కెమ్మోవి బిక్క పరచు

తే॥ ౩౩౮ ధళితధమ్మిల్ల కుసుమ గంధంబు నరపు కంకణాది రుణాంకృతుల్ గడలుకొలుపు
౦మొడలికాంతలు పట్టువే కడలు వారి నిన్నవలిపపు వెలువడి చౌకళింప
౩౩౯ ॥ఇవ్విధంబున నక్కపట యువతి రత్నంబు జగన్మోహనీ దేవతయునుం బోలి నెమ్మొ
గంబు తమ్మికి మెత్తిల్లిన తేటు మొత్తంబుల కెంగేలజిగురు జంపంబుల నల్లన ల్లనడ గల్గు
ఝుడియుచు మరయుచుండ నారాక్షసపతులుంగనుంగొని॥
సీ॥ ౩౪౦ అవుగదే మాధుర్య మవుగదే లావణ్య మవుగదే సతి నవయౌవనాంగి
యటునుంచి వచ్చెద వుయేమిచ్ఛయించ దానీనామ మయ్యది నీరజాక్షి
గరుడకిన్నెరయక్ష సుర సిద్ధ చారణ మనుజకన్యలకిట్టి మహిమగలదె
ప్రాణచిత్తేంద్రియ పరిణామ ధారిగా నిర్మించె నే విధి నిన్ను కరుణ
తే॥ ౩౪౧ వనిత కశ్యప సంతతివారమేము భ్రాతలము కృతసమయత్న పౌరుషులము
జగతులకు మాకు నేకార్థసంగతులకు పాలు దీరిన అర్థంబు పంచియిమ్మా
క॥ ౩౪౨ సభయిత్వేయుండదమిందర అభయంబున వచ్చు కొలది అమృతంబును నీ
విభరాజగమనతప్పక విభజింపుము స్వపరిపక్ష విరహితమతివై
౩౪౩ ॥అనిమంత్రించు దైత్యులం గని మాయాయువతిరూపుండగు హరి తనవాడి వా
లుచూపుటుంపరల వలన వారల తాలిమి చించుచు వేడనగవుల గయమోహ మె
త్తి యిట్లనియె॥
క॥ ౩౪౪ సుందరులగు మనుజులగని పోదెదు నాయందు నిజము పుట్టెను మీకున్
బృందారకరిపులారా యెందరు కామినుల విశ్వసింపరు పద్దుల్
క॥ ౩౪౫ పలుకులు మధుర సుధారలు తలపులు నానాప్రకార దావన లములు
చెలుములు సాలవృకములు చెలువుల నమ్మంగ వేద శిద్ధాంతములే
క॥ ౩౪౬ నానేర్పుకొలది మీకును మానుగ విభజించియిత్తు మానుడి శంకల్
కానిందమనుచు నిచ్చిరి దానవులమృతంబు కడవ తరుణీమణికిన్
క॥ ౩౪౭ ఆశాంతలోకనములును ఆశీతల భాషణములు నలవి తరస ములు
రాశిపరంపరలగుచును పాశములై వారి నొళ్లు బంధించె నృపా
౩౪౮ ॥ఇట్లు సుధాకలశంబు చేత నందుకొని మందస్మిత భాషల సుందరీరూపుండగు న
ప్పుణ్యకుండుండు మేలుకీడనక నేను పంచియిచ్చు తరంగున కునంగీకరించుట కర్తవ్యంబని

౩౪౯ నని గొనియని దేవాసురలు పుపవసించి కృతస్నానులై హోమంబు లాచరించి విప్రుల
౩౫౦ కు గోభూహిరణ్యదానంబులు చేసి తదాశీర్వాదంబులు గైకొని ధవళపరిధానులై
గంధమాల్యాలంకృతులగుచు కనకరత్నశాలమధ్యంబున వేర్వేరు కుశపీఠంబుల పూర్వ
దిశాభిముఖులై కూర్చున్న సమయంబున ॥

క॥ ౩౫౧ శ్రోణీభరకుచయుగభర వేణీభరములను డస్సి వివిధాభరణ
శ్రేణి అదియిడె వచ్చెను ప్రాణిసమోహజమున నమృత భాండము గొనుచున్

క॥ ౩౫౨ భాసురకుండలభూషిత నాసాముఖకర్ణగండ నైనాంచితయై
శ్రీపతియగు సతి గని దేవాసురయూధంబు మోహ మొందె నరేంద్రా

క॥ ౩౫౩ అసురులకమృతము వోయుట వాసగ ధుష్పాములకపాలు వోసినమార్గం
బాసగదు మంచునుదీరోత దెస గూర్చుండంగ బెట్టె దేవ అహితులన్

॥ యిట్లు రెండు పంక్తులుగా నేర్పరించి ॥

సీ॥ ౩౫౪ వేగిరపడకుడీ వినుడీ దానవులార తడవు సేయక వత్తు దైత్యులార
అటు పక్కకూర్చుండుడనిక న్నులల్లార్చి చనుగవ పయ్యెద జారవిడిచి
వదనె మరందలి వాపులుక ల్పించి మర్మంబు వడలించు మరుగు పరచి
మెల్లని నగవుల మేనులు నువిగుంబి కడు జాణ మాటల గడలు పరచి

ఆ॥ ౩౫౫ అసురవరులనెల్ల అశీకించి సురులను తడవు సేయ వలదు త్రావుడనుచు
ప్రజ్ఞకాలది నమృతవారివి భాగించె తరుణి దివిజులెల్ల తనిసిపోగా
అయ్యవసరంబున ॥

సీ॥ ౩౫౬ మనకు వేల్పులకును మంచట లేకుండ పంచిపెట్టెద ననిపణతి పూనె
తానేల తప్పును తప్పదు తరళాక్షి కాక రమ్మనుచు వేగంబె జేర
మరుమాటలాడదో మరిచూడకుండునో చనుగవగప్పునో బాలునను చు
నాక్షేపదకేగునో నాక్కింత సోలంచునో మనయెడ గందునో మగువ యనుచు

ఆ॥ ౩౫౭ నెలత చూపు తుంగములనీరైకరంగు చుప్రణవ భంగి భీతబద్ధులగుచు
పూరకుండిరి గని యువిద తే తెమ్మని యడుగజాలరైరి యసురవరులు

మ॥ ౩౫౮ అమరవ్రాతములోన చక్కి దివిజుండై రాహువింయూషపా
నము సేయంగని చంద్రభాస్కరులు సన్నల్సేయ నారాయణుం

డమరారాతి శిరంబు చక్రహతి ఛేదుస్సాదెం సుధాశక్తియై
అమరత్వంబున బొందె మూర్ధము తరియైన్యాంగంబు నేలంబడన్

ఆ॥ ౩౫౯ అజుడు దానిశిరము ఆకాశవీధిని గ్రహముచేసి పెట్టె గారవమున
వాడు పర్వములను వైరంబు విడువడు భానుచంద్రములను బట్టుచుండె

క॥ ౩౬౦ వకబొట్టు చిక్కకుండగ సకలసుధారసము అమరసంఘముకెల్లం
బ్రకటించి పోసి హరి తన సుకలాకృతి దాల్చె నమరసుభటులు పొగడన్

మ॥ ౩౬౧ అమరుల్ రక్కసులుం ప్రయాసబలులై
సములై జందవికల్పులైరి సురలుం సంశ్రేయముం బొందిరా
యమరారుల్ బహుదుఃఖముల్ గనిరి తామత్యంత దోర్దర్పులై
కమలాక్షుం శరణంచు వేడని జనుల్ కల్యాణసంయుక్తులై

క॥ ౩౬౨ దానవులమృతము ద్రావం బూనిపయోరాశి ద్రచ్చి పోగిలిన మూర్ఖు
శ్రీనాథు పరాఙ్ముఖులగు హీనులు బొందంగ జాలరిష్టార్థములన్

క॥ ౩౬౩ సాధించె జలధి నమృతము సోధించి నిలింపవైరి చక్షోర్గతులం
సోధించి సురలకిడి హరి బోధించి ఖగేంద్రునెక్కి పోయె నరేంద్రా

॥ శ్రీరామార్పణమస్తు ॥ — శ్రీ — శ్రీ — శ్రీయుం జేయలనూ ॥